

Г О В О Р

**ПРЕДСЕДНИКА СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ГОРЊИ
МИЛАНОВАЦ 6.АПРИЛА 2000.ГОДИНЕ**

Поштовани суграђани,

Дозволите ми да у ваше име, у име Скупштине општине Горњи Милановац и своје лично, најпре поздравим председника Владе Републике Србије, господина Мирка Марјановића, потпредседника, господина Проф. Др Ратка Марковића, гувернера Народне банке Југославије господина Душана Влатковића, све министре, посланике, директоре и председнике управних одбора републичких јавних предузећа и све остале госте који су данас са нама!

Велика је част, али и велика одговорност говорити данас пред оваквим скупом, и ако знам да је реч о пријатељима и поштоваоцима општине Горњи Милановац. Ова општина се увек трудила да такву наклоност и заслужи - пре свега упорним стваралачким и градитељским односом према себи самој, а потом и према својој држави.

У сваком случају, велико ми је задовољство што, у име Скупштине општине Горњи Милановац и грађана Рудничко-таковског краја, могу не само да вас поздравим, већ и сасвим одговорно да кажем - дошли сте у средину која се, упркос свим нашим недаћама, и

даље одликује неуморним радом и добрим резултатима.

Поштовани пријатељи,

Овде је одавно свакој генерацији јасно да су чуда могућа и да за било какав неуспех не вреде изговори. При том, искрено, ни општинској власти, ни привредницима, није лако да конкуришу успешним генерацијама које су стварале милановачко привредно чудо и од мале вароши крај Деспотовице подизали надалеко познати индустријски центар.

Истина, времена су била другачија, али никада толико да би садашње генерације себи дозволиле предах да посустану.

Тако нешто се народу Рудничко-таковског краја тешко може и догодити јер у сваком од нас има нешто од оних особина које су имали кућевни Јаков, мудари Милан и државотворни Милош Обреновић.

Далеко од тога да ми немамо или пак прећуткујемо тешкоће. Само смо научени да их

претварамо у изазов, упркос чињеницама који многе обесхрабрују.

А једна од најважнијих чињеница да неславни рат моћне војне машинерије НАТО пакта против Југославије још није завршен. И неће бити све док се свет овој напаћеној земљи не обрати језиком разума и уважавања, уместо притисцима и претњама, уценама и санкцијама.

У таквој ситуацији ми практично и немамо другог избора него да максималним градитељским напором, уз велика одрицања, оптимистички идемо у сусрет бољим временима која, неминовно, морају доћи.

Послератне године никада нису биле лаке, па није ни ова. Није лако грађанима, није ни привреди, а није ни држави која обнавља порушено истовремено настојећи да сачува економску и социјалну стабилност, у земљи исцрпљеној ратом, санкцијама, притиснутој на начин какав наша историја није забележила.

Никада, чини ми се, није било теже усаглашавати потребе и могућности и у толико је вреднији поштовања велики напор Владе

Републике Србије да обезбеди функционисање свих сегмената друштва. Тешко је зато данас схватити све оне који превиђају тако очигледне истине и, вођени крајње непатриотским циљевима наносе велику штету и свом народу и својој држави.

Дубоко верујем да већина грађана општине Горњи Милановац уме да поштују напоре и резултате Владе Републике Србије просто зато што су то људи који подједнако држе до личног достојанства и достојанства државе. А наши историјски крајпуташи јасно казују да без таквог достојанства нема ни просперитета.

Господине председниче, господине потпредседниче, господо српски министри уважени гости,

Истина је да општина Горњи Милановац није претрпела велика разарања током НАТО агресије, али зато су нас само месец дана по завршетку рата опустошиле поплаве какве у овом крају нико не памти.

У неколико јулских дана водена стихија је однела стотине километара локалних путева, 30

бетонских мостова, покренула око 70 клизишта угрозивши читава насеља. Поплављена је летина, на стотине кућа, фабрике, школе, обданишта. По оној народној да ни једно зло не иде само, у хроници ове регије остаће записано да смо с јесени 1998. доживели јак земљотрес, с пролећа 99. пат, а у лето исте године и незапамћене поплаве.

Али, као што рекох, ништа није горе него да се човек преда јадиковању. Зато смо одмах почели да санирамо најприоритетније у чему смо нам много помогли управо Влада Србије и инжињеријске јединице Војске Југославије.

И ако је свима јасно да се тако велике штете не могу брзо санирати, да је за то потребно више година - све што је у протеклих осам месеци учињено унело је неопходан оптимизам и поверење народа. Чак смо смогли снаге да наставимо и крупне инцестиције за које смо проценили да је већа штета одлагати.

Наиме, још док је агресија на Југославију увелико трајала, руководство општине и привредници су се сложили да ће енергија засигурно бити најкрупнији проблем за дуже

времена. Зато смо још у мају прошле године одлучили да наставимо изградњу магистралног гасовода од Прељине до Горњег Милановца дугог осамнаест ипо километара. И данас је, као и тада, тешко објаснити каква то сила натера човека да иде напред у најтежем лудилу бомбардовања и природном страху за голи живот - али, као што видите, та одлука се показала исправном на радост свих горњомилановчана.

3.децембра гасовод је прошао дуж обе индустријске зоне. Створени су услови да се наша предузећа прикључе на нови енергент. Први је то учинио "Тетра-пак" продакшн, а до јесени ће се прикључити "Металац", "ФАД", "Звезда", "Типопластика", ПИК"Таково".

Дакле, далековидошћу, упорношћу и ефикасним синхроним радом Скупштине општине, НИС"Енергогаса", милановачке привреде и грађана, Јавног комуналног предузећа "17 септембар" и свих извођача радова, урадили смо огроман посао, вредан 5,7 милиона долара. Ипак, морам да признам, мене лично посебно радује што ће председник Владе Србије данас званично означити почетак друге

фазе гасификације, овог пута за широку потрошњу.

Радујем се срећи коју ће Милановчанима донети нови енергент, еколошки здрав, једноставан у примени и много јефтинији од свих које су до сада користили.

Планирали смо да у овој години изградимо 25 километара гасоводне мреже широке потрошње и обезбедимо прикључак за најмање 500 домаћинстава.

У наредних неколико година Горњи Милановац ће, дакле, бити потпуно гасифициран град. Заправо, ја дубоко верујем да ће Милановац 2003.године кад обележава 150 година од свог оснивања, бити управо онакав каквим га желимо и какав Србији и доликује.

Прикључењем на велики Систем "Рзав", у који смо уложили 10 година рада и 66 милиона марака, обезбедили смо ево већ пету годину довољне количине квалитетне воде и за грађане и за индустрију. Системом за пречишћавање отпадних вода међу првима смо се сврстали у ред оних општина које иду ка поштовању еколошких захтева.